

Lieta C-208/23**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 30. marts

Iesniedzējtiesa:*Corte suprema di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa, Itālija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 22. marts

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:

AX

Pamatlietas priekšmets

Kasācijas sūdzība par *Corte di appello di Roma* (Romas apelācijas tiesa, Itālija) spriedumu, ar kuru ir uzdots AX nodot Vācijas tiesu iestādei, izpildot Hamburgas tiesas izdoto Eiropas apcietināšanas orderi (turpmāk tekstā – “EAO”). Kasācijas sūdzības iesniedzējas skatījumā, ņemot vērā, ka viņa ir grūtniece un māte meitai, kura nav sasniegusi trīs gadu vecumu, Itālijas tiesu iestāde nevarēja atļaut viņas nodošanu, ja pirms tam, iegūstot papildu informāciju, nav konstatējusi, ka pieprasītājā valstī ir nodrošinātas visa nepieciešamā aizsardzība personas, kuras nodošana tiek pieprasīta, apcietinājumam.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Tiek jautāts, vai no Pamatlēmuma 2002/584/TI 1. panta 1. un 2. punkta un 3. un 4. panta varētu tikt secināts izpildes tiesu iestādes pienākums atteikt vai katrā ziņā atlikt grūtnieces vai mātes, ar kuru kopā dzīvo nepilngadīgi bērni, nodošanu.

Atkarībā no atbildes uz pirmo jautājumu pēc tam tiek jautāts, vai minētie pamatlēmuma panti ir saderīgi ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3., 4., 7., 24. un 35. pantu, ņemot vērā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru un dalībvalstu kopīgas konstitucionālās tradīcijas.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi 1. panta 2. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestādei ir jāatsaka vai katrā ziņā jāatliek grūtnieces vai mātes, ar kuru kopā dzīvo nepilngadīgi bērni, nodošana?
- 2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai Pamatlēmuma 2002/584/TI 1. panta 2. un 3. punkts un 3. un 4. pants – ciktāl tie uzliek pienākumu nodot grūtnieci vai māti, saraujot saikni ar nepilngadīgiem bērniem, kas dzīvo kopā ar viņu, un neņemot vērā “*best interest of the child*” [bērna intereses] – ir saderīgi ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3., 4., 7., 24. un 35. pantu, ņemot vērā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru un dalībvalstu kopīgas konstitucionālās tradīcijas?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 3., 4., 7., 24. un 35. pants.

Pamatlēmuma 2002/584/TI (turpmāk tekstā – “pamatlēmums”) 1. panta 2. un 3. punkts un 3. un 4. pants.

Eiropas Parlamenta 1989. gada 26. maija rezolūcija par cietumā ieslodzīto sievietes un bērnu situāciju.

Eiropas Parlamenta 2008. gada 13. marta rezolūcija par cietumā ieslodzīto sievietes īpašo situāciju un vecāku atrašanās ieslodzījumā ietekmi uz sociālo un ģimenes dzīvi.

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. decembra rezolūcija par apcietinājuma apstākļiem ES.

Eiropas Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūcija par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu.

Eiropas Parlamenta 2017. gada 5. oktobra rezolūcija par brīvības atņemšanas iestāžu sistēmu un apstākļiem šajās iestādēs.

Eiropas Padomes Ministru komitejas ieteikumi, tostarp ieteikumi: R(87)3 un R(2006)2 par Eiropas cietumu noteikumiem; R(2000)1469 par mātēm un maziem bērniem cietumos; R(2018)5 par ieslodzītu vecāku bērniem.

Atbilstošās starptautisko tiesību normas

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 8. pants.

ANO Bērna tiesību aizsardzības konvencijas 3. pants.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Legge del 22 aprile 2005, n. 69 – Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri [2005. gada 22. aprīļa Likums Nr. 69 Noteikumi valsts tiesību pielāgošanai Padomes Pamatlēmumam 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm] (turpmāk tekstā – “Likums Nr. 69/2005”):

– sākotnējā formulējumā 18. panta s) punktā bija paredzēts, ka *Corte d'appello* [apelācijas tiesai] ir jāatsaka nodošana, ja persona, kuras nodošana ir pieprasīta, ir grūtniece vai māte bērniem, kas nav sasnieguši trīs gadu vecumu un dzīvo kopā ar viņu, izņemot sevišķi smagu pirmstiesas apcietinājuma vajadzību gadījumu;

– 2. pantā tā pašreizējā formulējumā ir paredzēts, ka EAO izpilde nekādā ziņā nedrīkst izraisīt pārāko Itālijas valsts konstitucionālās iekārtas principu vai konstitūcijā atzīto neaizskaramo personas tiesību, LES 6. pantā paredzēto pamattiesību un juridisko pamatprincipu vai ECTK garantēto pamattiesību aizskārumu.

Decreto legislativo del 2 febbraio 2021, n. 10 – Disposizioni per il compiuto adeguamento della normativa nazionale alle disposizioni della decisione quadro 2002/584/GAI, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri, in attuazione della delega di cui all'articolo 6 della legge 4 ottobre 2019, n. 117 [2021. gada 2. februāra Leģislatīvais dekrēts Nr. 10 “Noteikumi, lai pabeigtu valsts tiesiskā regulējuma pielāgošanu Pamatlēmumam 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, īstenojot 2019. gada 4. oktobra Likuma Nr. 117 6. pantā paredzēto deleģējumu”] (turpmāk tekstā – “Leģislatīvais dekrēts Nr. 10/2021”):

– ar 14. pantu tika aizstāts iepriekš minētā Likuma Nr. 69/2005 18. panta teksts, svītrojot visus obligāto nodošanas atteikumu pamatus, kuri nav paredzēti arī pamatlēmumā.

Tātad šobrīd spēkā esošajā tekstā ir paredzēts, ka “apelācijas tiesa atsaka nodošanu šādos gadījumos:

- a) ja Eiropas apcietināšanas ordera pamatā esošais noziegums saskaņā ar Itālijas likumu ir dzēsts ar amnestiju [..];
- b) ja tiek konstatēts, ka Itālijā attiecībā uz pieprasīto personu par tiem pašiem faktiem ir pieņemts neatsaucams spriedums vai neatsaucams rīkojums par sodu,

vai vairs nepārsūdzams spriedums par lietas izbeigšanu, vai galīgs spriedums citā Eiropas Savienības dalībvalstī [...];

c) ja persona, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, nozieguma izdarīšanas brīdī bija jaunāka par 14 gadiem”.

Tātad šobrīd Itālijas tiesiskajā regulējumā, ar kuru ir ieviests Eiropas apcietināšanas orderis, vairs nav paredzēts nodošanas atteikuma pamats, kas attiecas uz grūtnieci vai māti ar bērniem, kuri nav sasnieguši trīs gadu vecumu.

Īss pamatlītas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Ar 2022. gada 22. februārī izsniegtu apcietināšanas orderi Hamburgas tiesa pieprasīja AX nodošanu par zādzību atbildību pastiprinošos apstākļos, kas tika izdarīta Hamburgā 2019. gada 1. jūnijā.
- 2 AX šobrīd ir grūtniece un māte meitai, kas nav sasniegusi trīs gadu vecumu un dzīvo kopā ar viņu brīvības atņemšanas iestādē. Šī iemesla dēļ viņa lūdza atteikt nodošanu.
- 3 *Corte di appello di Roma* (Romas apelācijas tiesa, Itālija) noraidīja prasītājas izvirzītos iebildumus un ar 2022. gada 29. septembra spriedumu uzdeva nodot viņu Vācijas tiesu iestādei, jo šobrīd Itālijas tiesiskajā regulējumā, ar kuru ir ieviests Eiropas apcietināšanas orderis, vairs nav paredzēts neviens nodošanas atteikuma pamats, kas attiecas uz grūtnieci vai māti ar bērniem, kuri ar viņu dzīvo kopā un kuri nav sasnieguši trīs gadu vecumu.
- 4 *Corte di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa, Itālija), iesniedzējtiesā, kasācijas sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt minēto spriedumu, apgalvojot, ka, ņemot vērā, ka viņa ir grūtniece un māte bērnam, kas nav sasniedzis trīs gadu vecumu, viņas nodošana Vācijas tiesu iestādei, pirms tam nepārbaudot pieprasītājā valstī garantētos apcietinājuma apstākļus, esot pretrunā vairākiem valsts, Savienības un starptautisko tiesību principiem un tiesību normām.
- 5 Tiesvedībā iesniedzējtiesā kasācijas sūdzības iesniedzēja turklāt pakārtoti lūdz apturēt tiesvedību līdz Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma pieņemšanai lietā C-261/22 par līdzīgu prejudiciālu jautājumu, kuru iesniegusi *Corte di cassazione*. Minētais lūgums apturēt tiesvedību tika noraidīts, jo tas nav tieši paredzēts Eiropas apcietināšanas ordera regulējumā un nav savienojams ar tajā noteiktajiem stingriem laika ierobežojumiem. Minētais nolēmums turklāt atņemot kasācijas sūdzības iesniedzējai iespēju iesniegt Tiesā apsvērumus, apdraudot tiesības aizsargāt savas pamattiesības kompetentajās tiesu iestādēs.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 6 Ar vienīgo kasācijas sūdzības pamatu kasācijas sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un apgalvo, ka esot pārkāpts Likuma Nr. 69/2005 2. un 16. pants, vairāki Itālijas konstitūcijas panti, Bērna tiesību aizsardzības konvencijas 3. pants, ECTK 8. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 24. pants.
- 7 *Corte di appello di Roma* esot kļūdaini aprobežojusies ar lēmumu par kasācijas sūdzības iesniedzējas nodošanu, pamatojoties uz nodošanas atteikuma pamata, kas attiecas uz pieprasītās personas grūtniecību, atcelšanu. Šī nodošana turpretī nevarēja tikt atļauta, ja pirms tam, iegūstot papildu informāciju saskaņā ar Likuma Nr. 69/2005 16. pantu, nav konstatēts, ka pieprasītājā valstī ir nodrošinātas visas apcietinājumam nepieciešamās aizsardzības.
- 8 Kasācijas sūdzības iesniedzēja turklāt norāda, ka arī pēc Likuma Nr. 69/2005 1. panta s) punktā sākotnēji paredzētā nodošanas atteikuma pamata atcelšanas *Corte di cassazione* judikatūrā ir apstiprināts, ka grūtniecība ir uzskatāma par šķērslī nodošanai.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Iesniedzējtiesa norāda, ka Likuma Nr. 69/2005 – kas ir tiesiskais regulējums, ar kuru pamatlēmums ir īstenots valsts tiesībās – 18. panta s) punktā sākotnējā formulējumā bija paredzēts, ka grūtnieces vai mātes ar bērniem, kas nav sasnieguši trīs gadu vecumu un dzīvo kopā ar viņu, nodošana bija jāatsaka. Tomēr pamatlēmumā šāds atteikuma pamats neesot paredzēts.
- 10 Lai pielāgotu īstenojošo Itālijas tiesisko regulējumu pamatlēmumam, ar Leģislatīvo dekrētu Nr. 10/2021, konkrēti, ar tā 14. pantu, tika atceltas visas pamatlēmumam neatbilstošās valsts tiesību normas, tostarp atteikuma pamats, kas attiecas uz grūtnieces vai mātes ar bērniem, kas nav sasnieguši trīs gadu vecumu un dzīvo kopā ar viņu, nodošanu.
- 11 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar dažiem šīs pašas *Corte di cassazione* nolēmumiem arī, ja minētais atteikuma pamats ir ticis atcelts, tas pats par sevi nenozīmē, ka šāda nodošana ir atļauta, jo tā varētu katrā ziņā aizskart personas pamattiesības, ja tā tiek izpildīta un izpildes tiesu iestāde iepriekš nepārbauda, vai izsniegšanas valstī ir atzīts apcietinājuma režīms un bērnu aizsardzības veidi, kas ir pielīdzināmi Itālijas tiesību sistēmā garantētajiem.
- 12 Pretējā gadījumā tiktu aizskartas gan Itālijas konstitūcijā, gan ECTK paredzētās pamattiesības un tādējādi nodošana būtu jāatsaka, pamatojoties uz Likuma Nr. 69/2005 2. pantu, kas ir tiesību norma, kuru *Corte costituzionale* [Konstitucionālā tiesa] turklāt ir paskaidrojusi savā rīkojumā par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu Tiesā lietā C-699/21.

- 13 Minētajā rīkojumā *Corte costituzionale* ir norādījusi, ka Savienības tiesību pārākumam, vienotībai un efektivitātei būtu acīmredzami pretrunā “tāda valsts tiesību interpretācija, kura atzīst izpildes tiesu iestādei pilnvaras, pamatojoties uz tādām vispārīga rakstura tiesību normām kā 2005. gada Likuma Nr. 69 1. un 2. pantā ietvertās tiesību normas redakcijā pirms grozījumiem, kuri tika izdarīti ar 2021. gada Leģislatīvo dekrētu Nr. 10, vai kā šī likuma 2. pants šobrīd spēkā esošajā formulējumā, atteikt attiecīgās personas nodošanu ārpus gadījumiem, kuri, ievērojot pamatlēmuma tiesību normas, ir izsmeltoši uzskaitīti tiesību aktos”.
- 14 *Corte costituzionale* turklāt ir norādījusi, ka “pilnībā saskaņotajās jomās savukārt dalībvalstīm ir liegts Savienības tiesību īstenošanu padarīt atkarīgu tikai no valsts *standartiem* pamattiesību aizsardzībai, ja tas var aizskart Savienības tiesību pārākumu, vienotību un efektivitāti (Eiropas Savienības Tiesa, spriedums, 2013. gada 26. februāris, lieta C-617/10, *Fransson*, 29. punkts; spriedums, 2013. gada 26. februāris, lieta C-399/11, *Melloni*, 60. punkts). Pamattiesības, kurām ir jābūt ievērotām pamatlēmumā saskaņā ar tā 1. panta 3. punktu, drīzāk ir pamattiesības, kuras ir atzītas Eiropas Savienības tiesībās un līdz ar to visās dalībvalstīs, kad tās īsteno Savienības tiesības: pamattiesības, kuru definīcija turklāt būtiskā veidā izriet no dalībvalstu kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām (LES 6. panta 3. punkts un Hartas 52. panta 4. punkts)”.
- 15 Iesniedzējtiesa atbalsta šādu interpretāciju un uzskata, ka ir nepieciešams iesniegt Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, lai tā paskaidrotu kopīgo aizsardzības standartu, kas ir definēts Savienības tiesībās attiecībā uz gan grūtnieces, gan mātes ar nepilngadīgiem bērniem, kas dzīvo ar viņu kopā, nodošanu, un tāpat, lai tā noteiktu, vai Savienības tiesības varētu tikt interpretētas tādā nozīmē, ka EAO izpildes kontekstā minētā nodošana atbilst vai neatbilst, pamattiesībām, kuras ir garantētas Savienības tiesībās un it īpaši Hartā, ņemot vērā arī dalībvalstu kopīgas konstitucionālās tradīcijas, atsauce uz kurām turklāt ir ietverta pašas Hartas 52. panta 4. punktā. Faktiski Tiesas atbilde nodrošinātu Savienības tiesību vienveidīgu interpretāciju šajā aspektā.
- 16 Iesniedzējtiesa atsaucas, piemēram, uz Apvienotās Karalistes Augstākās tiesas spriedumiem, ar kuriem EAO izpildes kontekstā tika atteikta mātes nodošana.
- 17 Minētā tiesa atsaucas arī uz vairākiem Tiesas spriedumiem; spriedumā lietā C-399/11 *Melloni* Tiesa esot būtībā atzinusi, ka nodošanas ierobežojumi ir izsmeltoši regulēti pamatlēmumā un tāpēc ordera izpildei nevar noteikt papildu ierobežojumus nedz ar transponējošām valsts tiesību normām, nedz ar valsts tiesu interpretācijas darbībām; spriedumā apvienotajās lietās C-404/15 un C-659/15 PPU *Aranyosi* un *Căldăraru*, kā arī spriedumos apvienotajās lietās C-562/21 PPU un C-563/21 X un Y un C-354/20 PPU un C-412/20 PPU L un P Tiesa esot interpretējusi EAO regulējumu, saskaņojot savstarpējas atzīšanas principa īstenošanu ar pamattiesību aizsardzību; spriedumā lietā C-367/16 *Piotrowski* Tiesa, lai arī atzīstot, ka nepilngadīgo, kuri ir sasnieguši saskaņā ar valsts tiesībām definēto kriminālatbildības vecuma sliekšni, nodošana, izpildot EAO, ir saderīga ar Savienības tiesībām, uzsvēra nepieciešamību pēc

procesuālajām garantijām, kas nodrošinātu, “ka bērnu, attiecībā uz kuriem ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, primārās intereses joprojām ir primārs apsvēruma atbilstoši Hartas 24. panta 2. punktam”. Atsaucoties uz šo pēdējo spriedumu, iesniedzējtiesa min, ka bērna interešu parametram, uz kuru ir jābalstās izvēlēm izpildīt EAO, kas izsniegts pret apsūdzēto vai notiesāto nepilngadīgo, būtu loģiski jāattiecas arī uz ievērojami jaunākiem bērniem, kuri dzīvo kopā ar māti, pret kuru ir izsniegts EAO, un pret kuriem nav izvirzīta kriminālapsūdzība.

- 18 Arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk tekstā – “ECT”) esot atzinusi, ka tad, kad Savienības dalībvalsts izpilda EAO, savstarpējās atzīšanas mehānisms nebūtu jāpiemēro automātiski un mehāniski, kaitējot pamattiesībām (ECT, 2018. gada 17. aprīlis, *Pirozzi* pret Beļģiju, 57.–64. punkts), un ka EAO izpildes ierobežojumu veido pieprasītās personas pamattiesību aizskārums risks, kas pamatojas uz “nopietniem iemesliem” (ECT, 2019. gada 9. jūlijs, *Romeo Castano* pret Beļģiju, 79., 92. punkts).
- 19 Tā kā pamatlēmumā nav paredzēts nodošanas atteikuma pamats, kas attiecas uz māti, kura dzīvo kopā ar bērniem, kas nav sasnieguši trīs gadu vecumu, šķiet, ka nodošana ir beznosacījumu pienākums. Tomēr šķiet, ka šis beznosacījumu nodošanas pienākums ir pretrunā ne tikai valsts pamattiesību aizsardzības standartam, bet arī Eiropas pamattiesību aizsardzības standartam, piemēram, mātes, kā arī un it īpaši nepilngadīga bērna mātes, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību.
- 20 Šajā ziņā iesniedzējtiesa atgādina, ka Eiropas Komiteja spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanai (CPT) ir atzinusi, ka cietumi nenodrošina atbilstošu vidi zīdaiņiem un bērniem un ka mātes un zīdaiņa piespiedu šķiršana ir ļoti nevēlama.
- 21 Šī tiesa atgādina, ka arī ECT ir norādījusi, ka saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Noteikumiem par izturēšanos pret ieslodzītajām sievietēm, lēmumi ļaut bērniem palikt cietumā kopā ar māti ir balstīti uz bērnu interesēm (ECT, 2013. gada 26. novembris, *X* pret Latviju, 95. punkts; 2016. gada 24. marts, *Korneykova* un *Korneykov* pret Ukrainu, 129. punkts).
- 22 Turklāt ECT nesen ir nolēmusi, ka ar rīkojumu par Nigērijas pilsoņa izraidīšanu no Apvienotās Karalistes ir pārkāptas viņa tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, jo izdarītā nozieguma raksturs un smagums nebija līdzsvarots ar nepilngadīgā bērna interesēm (ECT, 2020. gada 24. novembris, *Unuane* pret Apvienoto Karalisti, 86.–90. punkts).
- 23 Iesniedzējtiesas skatījumā, tā kā mātes un viņas nepilngadīgo bērnu, kas dzīvo kopā ar viņu, piespiedu šķiršana, izpildot EAO, var ļoti smagi ietekmēt šos bērnus, maternitātes aizsardzība un nepilngadīga bērna interešu aizsardzība varētu prasīt atlikt grūtnieces un mātes, kura dzīvo kopā ar nepilngadīgu bērnu, nodošanu līdz laikam, kad tiks vairāk ievērotas bērna intereses, vai atļaut nepilngadīgā nodošanu

kopā ar māti vienīgi tad, ja iepriekš ir pārbaudīti pieprasītājā valstī garantētie apcietinājuma nosacījumi.

- 24 Zīdaiņu un bērnu pārvietošana kopā ar māti saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas 2010. gada 6. oktobra ieteikumiem faktiski uzliek iestādēm pienākumu pienācīgi nodrošināt bērna veselību un labklājību (ECT, 2016. gada 24. marts, *Korneykova* un *Korneykov* pret Ukrainu, 131. punkts), un pasākumu neveikšana, ņemot vērā nepilngadīgo ārkārtējo neaizsargātību, var veidot necilvēcīgu un pazemojošo attieksmi pret māti un bērnu ECTK 3. panta izpratnē (ECT, 2016. gada 24. marts, *Korneykova* un *Korneykov* pret Ukrainu, 140.–148. punkts; 2019. gada 17. oktobris, *G.B. u.c.* pret Turciju, 101.–117. un 151. punkts; 2017. gada 7. decembris, *S.F. u.c.* pret Bulgāriju, 84.–93. punkts).
- 25 Iesniedzējtiesas skatījumā, grūtnieces nodošanas beznosacījumu izpilde, izpildot EAO, praksē var būt pretrunā maternitātes aizsardzībai, kā arī apdraudēt pieprasītās personas un vēl nedzimušā bērna veselību.
- 26 Proti, grūtniecei ieslodzījumā ir jāgarantē standarti, kas ir aprakstīti vairākās iepriekš minētajās Eiropas Parlamenta rezolūcijās un Eiropas Padomes Ministru komitejas ieteikumos.
- 27 Iesniedzējtiesas skatījumā, tāad ir jālūdz Tiesas iejaukšanās, lai noskaidrotu, vai saskaņā ar pamatlēmumā aprakstīto EAO tiesisko regulējumu grūtnieces nodošana ir bez nosacījumiem nepieciešama vai arī tam iepriekš ir jāpārbauda viņas veselības stāvoklis un šī veselības stāvokļa saderība ar apcietinājuma apstākļiem, kurus garantē pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts.
- 28 Nobeigumā iesniedzējtiesa precizē, ka, tās skatījumā, sarežģītie ierosinātie interpretācijas jautājumi nevar tikt atrisināti, izmantojot pamatlēmuma 23. panta 4. punktā paredzēto iespēju uz laiku atlikt jau izlemto nodošanu “nopietnu humānu iemeslu dēļ”, jo šāda veida EAO izpildes apturēšana, kas laiku pa laikam tiek atstāta izpildes valsts tiesu iestādes ziņā, nav piemērots līdzeklis, lai nodrošinātu pamattiesību aizsardzību.
- 29 Visbeidzot, iesniedzējtiesa lūdz izskatīt šo lietu steidzamības tiesvedībā saskaņā ar Tiesas Reglamenta 107. pantu, jo konkrētais lēmums skar grūtnieces un dažus gadus veca bērna, kas dzīvo tikai kopā ar viņu, pamattiesības un ir nepieciešams, lai novērstu šobrīd pastāvošo neskaidrību par tās nodošanu.